

saa meget under Statsbanernes Beregning for den østlige Linie, vil man kunne gaa ud fra, at Tilbud efter private Projekter ogsaa ville blive proportionalt saa meget under Beregningen for den vestlige Linie. Og saa vil man ikke alene faa den vestlige Linie de 300,000 Kr. billigere; men man vil endda faa Udgiften noget længere ned.

Sagen er den, at jeg, hvad jeg ogsaa havde Lejlighed til at sige i Fjor, ikke tillægger de Klager, der komme fra Skibsfarten, saa stor Betydning, som man synes at være tilbøjelig til, og som det jo ogsaa viser sig, man har gjort i Ministeriet. Jeg vil ærligt tilstaa, at efter min ganske vist Lægmandsopfattelse — for jeg har aldrig styret et Skib —, men i hvert Fald efter min Lægmandsopfattelse er den Fordel ikke saa stor, der for Skibsfarten er vundet ved at faa den østlige Linie, som efter min Mening baade bliver betydeligt dyrere og heller ikke saa solid, for der er jo alligevel betydeligt dybere, Pillerne skulle være større og længere o. s. v. Der er ikke for Skibsfarten forbundet saa store Fordele med at flytte Linien saa langt mod Øst, at det vejer op mod den Fordyrelse, det medfører. Naar man ser paa Kortet, selv paa det Kort, der findes vedhæftet i Lovforslaget som Plan 2, men især naar man ser paa de større Planer, der ligge i Bureauet, og som vi i Fjor ogsaa havde, og hvor Dybdeforholdene ere angivne, saa vil man se, at for at komme ind i en af Havnene, være sig den paa Masnedø eller den ved Orehoved, skal man løbe tæt op mod Broen. Hvis en Sejler kommer Vest fra — og det er særlig det, Skibsfarten argumenterer med — med stærk, eller skulle vi sige god, Vestenvind og saa opdager, at nu bliver Broen svinget ind, nu skal der et Tog over, saa skal den gaa i Læ enten i en af Havnene eller ved Kalvø. Man vil ved Kalvø foretage en Uddybning, og saa indrømmer jeg, at Kalvøen maaske kan faa nogen Betydning, for den ligger et lille Stykke borte. Men hvis en Sejler med videre Dybtgaaende skal ind i Havnen, kan jeg ikke se rettere, end at saa skal den for Masnedøhavns Vedkommende ganske tæt ind til Broen, da denne ligger lige umiddelbart Øst for Havnen, og for Orehovedhavns Vedkommende et langt Stykke Øst paa, for at komme udenom den Hage, som hedder Vedby Hage. Alle, der have sejlet med Færgen, vide jo, at straks man sejler fra Orehoved, begynder man at sejle Øst paa, saa man lige saa godt kunde

tænke, man skulde til Møen eller andre Steder hen og slet ikke til Masnedø, men naar man saa er kommen et Stykke Øst paa, svinger man mod Nord til Masnedø. Jeg gaar ud fra, at selv om mange Sejlere ikke ere saa dybtgaaende som Færgerne, ville mange af dem dog være nødte til at gøre den Svingning ind til Broen for at komme ind til Havnen ved Orehoved, og jeg ved ikke, om en Skipper er saa dristig, at han i stærk Vestenstorm tør sætte Lid til at kunne krydse ind til Orehoved og tro, han kan komme ind i Havnen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at da Forslaget forelaa i Fjor, har man haabet ved at kræve noget andet at kunne lægge Hindringer i Vejen for det, og da nu det andet kommer, har man vanskeligt ved at sige: Ja, men det er for Resten akkurat lige saa daarligt. Jeg er noget tilbøjelig til at tro, at naar det kommer til Stykket, forholder det sig saaledes.

Jeg minder i denne Forbindelse om, at naar Talen er om at gaa i Land ved Gaabense — ja, det er ikke helt ved Gaabense, men det er der over efter —, er det ikke alene Nedlæggelsen af Orehoved Station og Anlægget af en ny Station, vi skulle tænke paa, skønt det er kalkuleret til 100,000 Kr., og 100,000 Kr. er ogsaa et Beløb, der er værd at regne med; men vi skulle ogsaa tænke paa den Forrykkelse fra de nuværende Forhold, som følger af at flytte en Station. Det er altid betænkeligt, naar man gaar til at foretage Forandringer, saa at flytte Stationer. Det kan blive nødvendigt, men hvis det ikke er det, skal man i hvert Fald ikke ofre Penge paa et Foretagende, som baade koster og kan være til Gene for Grundejere og mange andre, som nu en Gang have knyttet deres Virksomhed til den nuværende Orehoved Station. Jeg henstiller derfor til det eventuelle Udvalg navnlig ogsaa at tænke over det Spørgsmaal, om man dog ikke skulde holde paa den vestlige Linie, hvad jeg, som sagt, indtil videre er tilbøjelig til at mene; men jeg indrømmer, at jeg ikke har haft lang Tid til at sætte mig ind i Sagen, saa jeg er noget tilbøjelig til at dømme paa Grundlag af de Ræsonnementer, jeg i Fjor under Forhandlingerne baade benyttede mig af og ogsaa kom til under min Beskæftigelse med Sagen.

Der er navnlig af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), næst at henvise til de Betæneligheder, man i al sin Almindelighed har ved Sagen, ogsaa henvist til de daarlige finansielle Forhold. Jeg skulde være den sidste til